

పలకల నాలుగో సారి

సుండు సుబ్బలైళ్ళి
దీక్షితులు

“...ఒక చెంప కనుపింప చీరె కట్టవదయా చిగురుబోడి—ఎక్కడిదో తెలుసా?... నువ్వు తెలుగు బి.ఎ.అమకుంటాను” అంది, బేరర్ వించి లిమ్కా సీసా అందుకుంటూ భామివి.

సుందరి తెల్లబోయి చూసింది. నవ్వుతూ అంది: “పరిగ్గా జ్ఞాపకం లేదు... క్షీడాభిరామం లోదా?”

“రైట్! మరి, శ్రీనాథుడు ఎవర్నిగురించి అన్నాడంటావ్! అదుగో ఆ మవిషే వస్తోంది, పరిచయం చేస్తామాడు...ఈవిడ మిసెస్ మోక్షదా మొహంతి. బ్యాంకు విజంటుగారి భార్య”.

దగ్గరకొచ్చిన మిసెస్ మొహంతిని చూసి నవ్వుతూ సుందరి, “వమస్తే” అంది. మొహంతి ప్రతి నమస్కారం చేసింది. అంది: “సింఠే భామివీ ఈవిడతో వాగుతున్నావ్! యాభయ్యేళ్ళొచ్చినా నీకు బుద్ధి రాలేదేంటి! నేమా చెప్పగల్గు ఒరియాలో నీ గురించి, కటి బలిపిందానా!” కళ్ళెరచేసి చూసి మొహంతి వెళ్ళిపోయింది.

భామివి నవ్వింది. “పోనోయ్, చాలా మందయ్యారు నీలాంటి వాళ్ళు!...దామ్నాయ్, ఆ పోఫాలోకెళ్ళి కూర్చుందాం.”

సుందరి, భామివీ వరండా ఎక్కి పోఫాలో కొచ్చి కూర్చున్నారు.

వరండాకి అవతల చివర్న పలకలు పలకలుగా వున్న నిలువెత్తు గాజు షేల్లతో గది ఏర్పాటు చేసుంది. గదిలో కూల్ డ్రింక్ సీసాల్తో మంచువి కబుర్లు చెప్పకుంటున్న వలుగురు యువకులూ పలకల గాజుగోడలోంచి వంకర టింకర్లుగా కవిపిస్తున్నారు. వరండా కింద గార్డెన్లో ఆడ వాళ్ళు డ్రింక్ సీసాల్తోనూ, జీడివన్నె పాకెట్ల తోనూ పలకరించుకుంటూ కదులుతున్నారు. గార్డెన్ అవతల చివర వేదికమీద వచ్చాయి

వచన సంక్తులు

లక్ష్మీపవం

పాం సముద్రాన
పడగలు విప్పి
పవళించి వున్న
పాముపై వయ్యారంగా
పడుకుని వున్నాడో
పుండరీకాక్షుడు!

అతడి

పాదాలు వొత్తుతూ
ప్రమాదమేమీ మీద
పడకుండా కా
పాదుతూ కూర్చున్న
పద్మవయనే నమ్మా
పరిరక్షిస్తూ
పురస్కరిస్తోంది.

— “శ్రీనిరించి”

మేళం మోగుతోంది. గార్డెన్ మూలల్లో అక్కడక్కడ మగవాళ్ళు కుర్చీలలో కబుర్లు చెప్పకుంటున్నారు. ట్యూబులైట్ల కాంతిలో అక్కడంతా పట్టపగలు విహరిస్తోంది.

భామివి హఠాత్తుగా సుందరి చెయ్యిపట్టుకుని “అన్నట్టు, మీకు ఒక అమ్మాయనుకుంటాను, కామా పెట్టారా, ఫుల్ స్టాపా?” అంది.

సుందరి కొంచెం సిగ్గుపడింది. “కామా” అంది. అంటూ యథాలాపంగా గాజుగదివైపు జూసింది. చారల పాంటులో చారల చొక్కా లక్ చేసి డైట్ రీవిగా వున్న యువకుడు అప్పడే మధ్య పోల్లోంచి గదిలోకొచ్చాడు. అక్కడున్న వాళ్ళంతా పాదాపుడగా అతన్ని “హలో” అన్నట్టు చేతులెత్తడం సుందరి గమనించింది.

బిలబిలమంటూ వలుగురమ్మాయిలు గార్డెన్ లోంచి వరండా మెట్లెక్కి సోఫాదగ్గరి కొచ్చారు. “మారిక్కడున్నారా భామివిగారూ! పుట్టింరోజు పెళ్ళికూతురు మీ అక్షింతలకోసం ఎదురు చూస్తోంది. మిమ్మల్ని వెతికి తీసుకురమ్మన్నారు వాళ్ళ మమ్మీ.”

“పర్లేగాని చంద్రవదనా, ఇలా!” భామివి అంది—“ఇంత మంచి చీరా జాకెట్టూ నేశాపు గదా, లోపల ఆ చవకరకం బ్రా వేశానేమిటి? ఆ దిక్కుమాలిన స్వాంజెందుకు, అవలువి కరువైన వాళ్ళకి గావి!”

చంద్రవదన సిగ్గుపడింది. “చవకకాదండీ, వంబై రూపాయలు!”

“ఇరీదు కాదోయ్ నే చెప్పేది! ఎలిగెన్స్, ఎలిగెన్స్ గురించి!...అవలు బ్రాసియర్ అవేది ఏమిటి? మగపురుగుల్ని చుట్టూ తిప్పకుని తిప్పకుని చలుక్కువ లోపలికి లాగేసుకునే రెండు అరల వల! జోడుగుళ్ళపిస్తోలు!...పట్టీలు కొంచెం వెడల్పుగా వుండి బుజాలు జారకుండా వుండాలి. మధ్యనా, పైనా అంచుల వెంబడి పుష్టిగా లేమండాలి. వలలాంటి గుడ్డమీద మధ్య మధ్య పూలు అల్లి వుండాలి. బ్రా అవేది ఎంత వల్చగా, మెత్తగా వుంటే అంత గ్లామర్ తెలుసా? కుట్టు అవేది లేకండా అంతా మిషన్మీద అల్లినవి వస్తున్నాయి, సీటర్ పాన్, లా బెల్ కం పెవీచి—అదుగు ఈపారి...రంగు

ప్రభావం కూడా తక్కువేం కాదు. నువ్వు తెల్లని దానివికదా, రోజ్ కలర్ జాకెట్ కింద వలుస్తే బ్రా మేసుకొని ఎరచీరె కట్టుకొని అట్లా ఒక

రెండు కొట్టిరా మీ కాలేజీకి. ఇహ చూడూ, మీ డాడీకి అల్లుళ్ళని వెతుక్కోనే బాధ తప్పక పోతే నన్నడుగు! క్యూ, క్యూలో ప్రదక్షిణాలు చేస్తూంటారు నీ ఇంటిచుట్టూ నీ పాద రేణువులు!"

"ఫోండి ఆంటీ, ఎప్పుడూ పిచ్చిమాటలే! .....మీరు...రండి." చంద్రవదనకదిలింది.

"పోనీ వినడం మానెయ్యకపోయావా?" నవ్వుతూ భామిని అంది.

అంతా కదిలారు.

మెట్లు దిగబోతూంటే గాజుగోడ గదిలో దృశ్యం సుందరి కంట పడింది. గళ్ళవొక్కాయువకుడు ఏవేవో విట్లేస్తున్నట్టున్నాడు, మిగతా నలుగురూ విరగబడి నవ్వుతున్నారు. 'నచ్చి నాలుగు నిమిషాలయిందో లేదో అప్పడే అందర్నీ ఆకట్టేసుకున్నాడు. బలే మవిషి!' అనుకొంది సుందరి.

సన్నాయి వేదిక పక్కనే పూలమొక్కల మధ్య అలంకరించిన సోఫాలో కూర్చునుంది, పుట్టింరోజు కన్నెపడుచు. ఆ అమ్మాయి మీద అక్షింతలేసి "శ్రీ ఘమేవ మేల్ ఇన్ సెక్ట్ ప్రాప్తి రస్తు" అంది భామిని. అందరూ నవ్వారు.

సుందరి భామినీ ఇవతలకొస్తూండగా "నమస్తే భామినిగారూ" అన్నది విని, అటు వైపు చూసింది భామిని. "ఏం బాలా, ఏంటి విశేషాలు?... పెళ్ళయ్యాక లావెక్కాల్సిందిపోయి సన్నబడ్డావేంటి?... ఈజ్ ఎనీటింగ్ రాంగ్ ఎత్ ది డార్క్ కాంటినెంట్స్?" అంది.

అయోమయంగా చూసి చూసి చలుక్కువ సిగ్గుతో తలొంచుకుంది బాల.

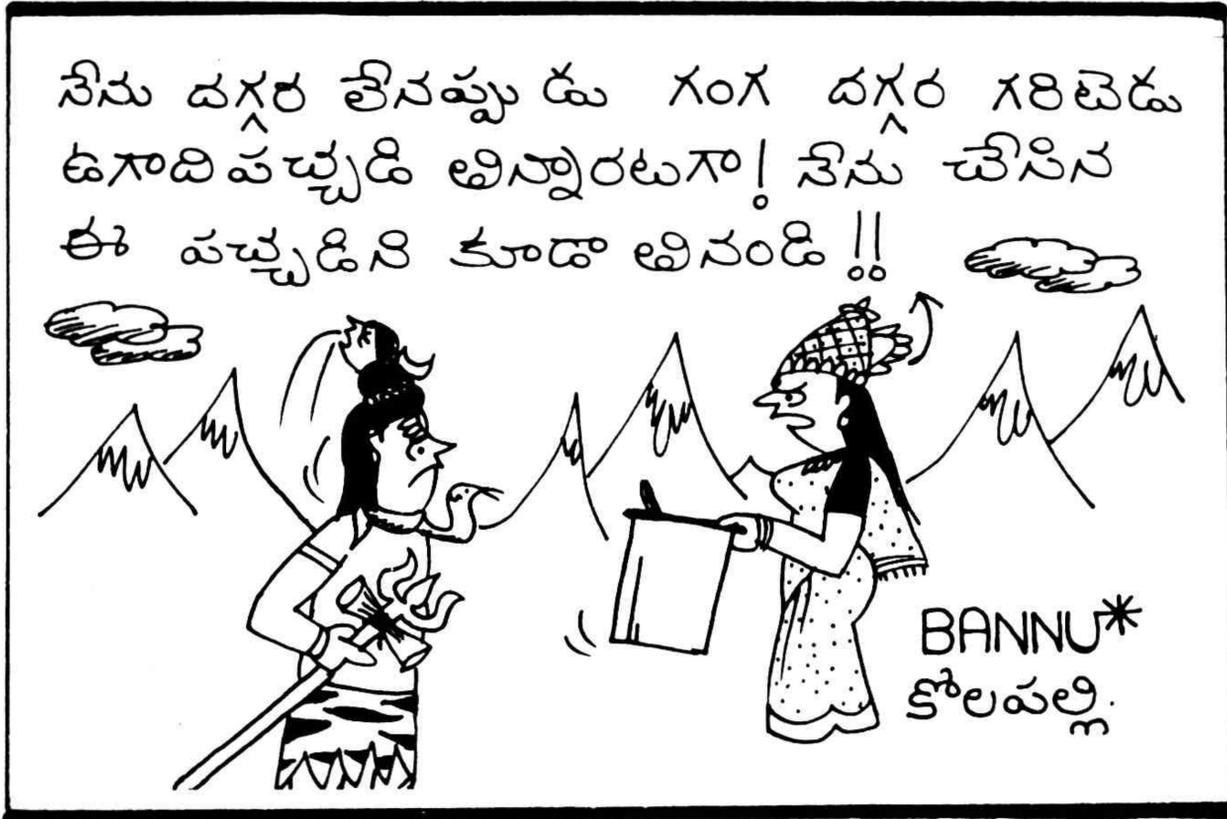
బాల పక్కనున్న ఇంకో ఇరవయ్యేళ్ళమ్మాయి "అదేనండి నాకూ అనుమానంగా వుంది... బహుశా భరించలేకపోతోందేమో!"

"దేన్నీ?"

"వాళ్ళాయన ఉద్రేకాన్ని!"

"ఏంటీ, నిజమే! చంపేసావ్ బాలా! ఈ

కాస్తసమస్యకే అంత చిక్కిపోవాలా!... సరే చెప్తాను చూడూ... ఈ మాటు అతగాడు ఉద్రేకపడ్డప్పుడు తత్క్షణం కొంచెం దూరంగా జరిగి భగవద్గీత తీసుకుని సన్యాసయోగం చదివి వినిపించు. తర్వాత అతనికెదురుగా నిలబడి ఆంజనేయ దండకం చదువు. అప్పటికే ఆగడూ, పక్క గదిలోకి పరిగెత్తు. వంటగది లోకి, స్టారు గదిలోకి, బాత్ రూమ్ లోకి—ఇట్లా పరిగెత్తుకుంటూపో. అవసరమనుకుంటే ప్రహారీదూకి పక్కంటి బాత్ రూమ్ లో దూరు. ఇంతటి ఆవేదనా కాలంలోనూ ఏ నూతిగట్టు మీదనో అతగాడికి జీవితం మీద విరక్తి పుట్టదంటావా?...**తై!** నీరసపడిపోకు. చూశ్యం"

అంతా పకపకా నవ్వారు. నవ్వుతూనే నడిచారు. వెనక్కి వరండావైపు చివర మెట్లదగ్గర ఆగారు. ఆ అమ్మాయి మాత్రం నవ్వుపుకోలేక తెరలు తెరలుగా నవ్వుతోంది.

చలుక్కున సుందరి చూపు గాజుగోడ మీద పడింది. చారల చొక్కా యువకుడు తన స్నేహితుల్లో మాట్లాడుతూనే ఇటువైపు, సుందరి వైపు చూస్తున్నాడు. చూసి చూసి చూపుతిప్పేసుకొని మళ్ళీ చూసాడు. సుందరికి, అతను తన మొహంలోకి గుచ్చిగుచ్చి చూస్తున్నట్టునిపించింది. అతను చలుక్కున చెయ్యి హాలువైపు చూపిస్తూ తన స్నేహితుల్లో ఏదో అన్నాడు. వాళ్ళు అతన్ని చెయ్యిపట్టుకుని లాగి సోఫాలో కూలేసారు.

బాలను పరిచయం చేసిన అమ్మాయి, "సరే ఆంటీ, ఇదిగో ఈ ఇంకో పోకిరీ పూబంటికి ఒక సందేహం, తీరుస్తారా?..."

"అడగమను... అడుగమ్మా అడుగు."

"ఏం లేదండీ... మరి... మరి..."

"పర్యాలేదు, నేను నీ బెస్టు ఫ్రెండుని అడుగు."

"మరి... మరి... మగాళ్ళ స్టేయింగు టైమెంత?... అంటే యావరేజి టైము."

"ఏంటీ, స్టేయింగ్ టైమా?... ఎక్కడ స్టేయింగు?"

"ఎక్కడంటే... ఏమీ అనుకోకండే!"

"ఇద్దరు సన్నాసుల్నొదిలి మూడోవాణ్ణి కట్టు కున్నదాన్ని. నేనేదో అనుకోవమేంటి, సిగ్గు సిగ్గు!... అయినా అన్నీ నన్నే అడుగుతారేంటి! ...ఇదిగో నా జానియరుంది, సుందరి— అడగండి."

చూపు ఒక్కున తిప్పకొని సుందరి, "ఏమిటి?" అంది.

"ఏమిటా, నువ్వేలోకంలో వున్నావమ్మా! ...అయినా రెణ్ణెల్లాయె నీ మొగుడు టైనింగు కని నిన్నొదిలి లేచెళ్ళిపోయి. నీకురిఫర్ చెయ్యడం మంచిది కాదేమోలే!... చూడమ్మాయ్, స్టేయింగంటున్నావు, అంటే మగాళ్ళు ఎంత సేపునిలబడగలరనేగా నీ ప్రశ్న! అవునూ, నీ పెళ్ళయి మూడేళ్ళయింది కదూ! ఏదో గొడవొచ్చుంటుంది, అడిగేసావ్, కదూ!... రైల్ మంచి ప్రశ్నే అడిగావు... చూడు తల్లీ... మగాళ్ళు ఎంతసేపు నిలబడగలరు అని ఆలో

చించాలంటే అసలు, మగజాతి డూటీకి ఎప్పుడు దిగిందన్నది మనం ఆలోచించాలి ముందు. ఏం!... అయితే దురదృష్టవశాత్తూ ఈ విషయం మనం తెలుసుకోలేం. కానీ, డూటీలోకి ఆడనీ, మగనీ ఒకేసారి దింపి ఎంత ఎక్కువ సేపు ఎవరు నిలబడగలరు అని పరీక్షించటమనేది మాత్రం పూర్వం నించి ఉండమ్మా. క్రీస్తుకు పదిహేనువందల ఏళ్ళకు పూర్వమే అస్సీరియన్ రాజులు బహిరంగ స్థలాల్లో ఈ రకం పోటీలు పెట్టినట్టు తెలుస్తున్నది. ఈ పోటీల కోసం బానిసల్ని వాడుకునేవారు. వీటి మీద పెద్ద పెద్ద మొత్తాల్ని పందాలుగా కూడా కాసే వాళ్ళు... హుషారైన విషయం కదూ!... కొత్తగా డూటీలోకి దిగిన మగతనాన్ని నువ్వే కాదమ్మా, ప్రపంచంలో అంతా మెచ్చు కుంటారు, కోరుకుంటారు కూడా. అయితే

హడావుడిగానూ, అతిగానూ డూటీలోకి దిగ కూడదు. ఎక్కువకాలం నిలబడడం కష్టం. ఇది తెలిచ్చావదు కొంతమంది సన్నాసులికి. సరే... అరేబియన్, ఒర్కీ దేశాల్లోని మేల్స్, పన్నో గొప్ప నైపుణ్యాన్నీ, సాగసునూ చూపిస్తూ టెర్రి ఫిక్ స్టేయింగ్ పవర్ ని చూపించడం జగద్విఖ్యాతం. అరేబియన్ మేల్ గానీ, ఒర్కీ మేల్ గానీ పన్నో వుండగా నువ్వు చూశ్చేదనుకుంటాను... అవునా?"

"నేనా!... ఛి, ఛి!" బిడియమూ, లజ్జా కల గలుపుల్లో వున్న మొహంలోంచి కోపం చింది చింది ఆ అమ్మాయి.

"పోస్లే, కంగారు పడకు... నేను చూసాస్లే... ఇంకో విషయం చెప్పనా... అరబ్బు, ఒర్కీ జాతులకూ, ఇంగ్లీషు జాతులకూ పుట్టిన సంకర జాతిని థరోబెడ్ జాతి అంటారు. ఇది ఇంకా చాలా గొప్పజాతి. డూటీలో సరైన దూసుకు పోతూ గొప్ప ఊపును చూపించే జాతి. ఏ జాతయినా సరే ఏకమొత్తంగా గొప్పదయిందంటే డెబ్బయిపైసల కారణం ఆడజాతేనోయ్! ...ఆరేళ్ళ వయసొచ్చిందంటే మగజాతిదికానీ, ఆడజాతిదికానీ— ఏజాతి గుర్ర మైనప్పటికీ— పందాలకి అంతగా పనికిరాదు. అయితే గుర్రం వయస్సునూ, బరువునూ బట్టి ఎంతోకొంత కన్నెషనిచ్చి దాన్ని పందాల్లో పెట్టడం లేక పోలేదులే. ఆఫ్రికా, ఆస్ట్రేలియా, అర్జెంటైనా, బ్రెజిల్, ఇటలీ, ఇంగ్లండ్..."

ప్రశ్న అడిగిన అమ్మాయి తెల్లబోయింది.

కత్తివాలుకు నెత్తురు చుక్కలేని మొహంతో అంది: "అయితే గుర్రాల గురించా మీరు చెప్పింది!"

"నువ్వడిగింది గుర్రాల గురించి కాదా పిల్లా?"

అమ్మాయిల్లో ముసిముసి నవ్వులు మొలకెత్తాయి: ఫక్కుమన్న నవ్వులుగా మారిపోయాయి.

ఇంతలో ఇంకో ఇద్దరాడ పిల్లలొచ్చి, "పుట్టిన రోజు పెళ్ళికూతురుకు మీరు హారతి ఇవ్వాలి రమ్మంటున్నారు మేడమ్" అంటూ భామినిని తమతో తీసుకెళ్ళారు. ఆమె వెనకాలే ఈ నవ్వుల గనులు కూడా కదిలాయి.

సుందరి ఒక్కతే అక్కడ దిగబడిపోయింది. వరండా స్తంభం దగ్గర నుంచుని గార్డెన్ లోకి చూస్తోంది. ఆమె కాలోచిస్తూ ఉన్నాయి. 'వేసీ వెయ్యకండా కాంట్రాక్టులో కలిసాస్తోంది కాంట్రాక్టరు గుప్తకీ. కాబట్టే తన చిన్న కూతురు పుట్టిన రోజుని ఇంత పెళ్ళపెళ్ళల్లో జరుపుకొంటున్నాడు. సామాన్యలేం చెయ్య

గలరు, తలంటిపోసి ఊరుకోడం తప్ప!— సుందరి తన ఎడంకాలు మడిచి స్తంభానికానుకొని, చేతులు వెనక్కి స్తంభం చుట్టూవేసి నుంచుంది. 'ఇంటి గోడలకి అన్ని ఆయిల్

పెయింట్లు!...ఇదిగో ఈ గచ్చుమీద ఎన్ని రంగుల్లో ముగ్గులు పెయింట్ చేసారో... ఆ గాజుగది... అదుగో మళ్ళీ అతను!... ఇటే కదూ చూస్తున్నాడు!... మొహం ఏమిటో స్పష్టంగా కనిపించడం లేదుకానీ, కదిలేకళ్ళ తెలుపులు కనిపిస్తున్నాయి. తన్ను మార్చి మార్చి చూట్టం మాన్లేదు..... ఆ! తన్ని కిందనించి పైకి, పై నుంచి కిందికి చూపుల్లో తడుముతున్నాడు!... సాంటుచేబుల్లో చేతులు పెట్టుకుని పక్కకి తిరిగి పోయి నుంచున్నాడేంటి!... ఇహ ఇటు చూడదు కాబోలు!... అబ్బా, బుజంమించి తలపక్కకి తిప్పి సరైన బాణం వదిలినట్టు చూసాడు!... నవ్వుతున్నాడు కూడాను!... 'నీకే' అన్నట్టు తల పంకించాడు కదూ?... ఈ సంకేతాలకి అర్థం ఏమిటి?... పాతికేళ్ళొచ్చాయి తనకి, అయినా ఈ భాషేమిటో అర్థమయిచావట్లేదు! అదుగో తన స్నేహితుణ్ణి కౌగలించుకుంటూ అతని బుజం మించి తన్నుచూసి కన్నుగిల్లు తున్నాడు. — అంటే తన్నుకూడా అట్లా కౌగలించుకోగలనని చెబుతున్నట్టా?... స్సే, అబ్బా,

మంట • దురద • రక్తం కారడం మూల వ్యాధికి మొదటి లక్షణాలు.

వెంటనే చికిత్సను మొదలెట్టండి.
ఆపరేషన్ చేసే పరిస్థితిని రానియ్యకండి.

మూలవ్యాధి సాధారణంగా వచ్చే వ్యాధి. కాని అశ్రద్ధ చెయ్యడం వల్ల అది ముదిరిపోవచ్చు. అప్పటికే ఆపరేషన్ చెయ్యవలసి రావచ్చు.

మూలవ్యాధికి ప్రభావంతో పనిచేసే చికిత్స.
ప్రెపరేషన్-హెచ్*. దీన్ని విదేశాల్లోని ప్రముఖమైన డాక్టర్లు సిఫార్సు చేస్తారు.

ప్రెపరేషన్-హెచ్ బౌషధయుక్తమైన మలాము, అద్వితీయమైన ఫార్ములా— త్వరగా ఆ బాధా, దురదా నుంచి ఉపశమనం యిచ్చి, నిజానికిది వాపును తగ్గించి మొలలుగల కండరాలను ముడుచుకుపోయేలా చేస్తుంది. ప్రెపరేషన్-హెచ్, అక్కడ జారుడు చేసి, సుఖ విరోచనం అయ్యేలా చేస్తుంది.

15 గ్రా., 30 గ్రా.
మరియు 50 గ్రా.
ట్యూబుల్లో
దారుకుతుంది.

* Licensed user of TM: Geoffrey Manners & Co. Ltd.

రులుమంది ఒక్కసారిగా ఒళ్ళు!...ఉహూ హూ హూ, వెన్నులోంచొస్తోందమ్మా దడ!...ఎవడో పోకిరీ వెధవ! తనిక్కణ్ణుంచి తల్క్షణం వెళ్ళి పోవడం సుంచిది. ఎక్కడికి పోవాలి? పిల్లనాశీర్వ దించడానికొచ్చిన మగాళ్ళు తోటంతా ఆక్రమించుకుంటున్నారు. దీని తర్వాతేమో మంచి మాజిక్ ప్రోగ్రాం వుంది...ఈ చాటర్ బాక్స్ ఎటుపోయిందో గోల!...తన భర్తకి ఈ కాంట్రాక్టరుకి వున్న స్నేహాన్నిబట్టి వచ్చింది కానీ, లేకపోతే కాస్తోకూస్తో పరిచయం వున్న భామిని తప్ప ఇంకెవ్వరూ తెలివి ఈ పార్టీకి తను రావడమేంటి?...అసలయినా తనిప్పడిక్కణ్ణుంచి ఎందుకు కదలాలి? తనేం తప్ప వేసిందని?... ..'

సన్నాయి మేళగాళ్ళు 'ఓం నమశ్శివాయా' చెరిగి తూర్పారబట్టేస్తున్నారు. 'పంచ భూత ములు ముఖపంచకమై—ఆరు ఋతువులూ ఆహార్యములై'—చలుక్కున సుందరి మనోలోకంలో నృత్య దృశ్యాలుకదలాడసాగాయి. ఆమె పరవశించిపోయింది. తానే ఆ అభినయం చేస్తున్న అనుభూతితో ఆమె ఒళ్ళుతేలిపోయింది.

"ఒంటరిగా ఉండిపోయానేంటి ఇక్కడ?" —వెనక నించి వచ్చిన ప్రశ్నతోబాటు చెయ్యి కూడా తన మీద పడడంతో హఠాత్తుగా ఉలిక్కి పడి వెనక్కిచూసింది సుందరి. మిసెస్ మొహంతి నవ్వుతోంది. అంది: "వీడి ఆ టంగ్ లూజ్ మనిషి?...వాళ్ళింట్లో ఎవరికీ ఏ ప్రేన్ని పుల్నూ లేవు. ఆమె దగ్గర ఎంతగా విట్టుందో అంతగా ఎదుటివాళ్ళని సొంతానికి వాడుకొనే అక్షణమూ వుంది...మీవారు రాలేదా?"

"రేపో ఎల్లండో రాలి." "అయితే మీరు దీందగ్గర మరీ జాగ్రత్తగా వుండాలి...అదుగో వస్తోంది బిచ్..."

హడావుడిగా రానే వచ్చింది భామిని. వస్తూనే అంది: "ఏమే మోక్షదా, నవ్వు, మీ ఆయనా వేరే పడుకొంటున్నారా, నిజమేనా?"

మిసెస్ మొహంతి చురుక్కున చూసి చలుక్కున అంది: "ఆ మరే! మా ఆయన మీ ఇంట్లో పడుకున్నప్పడల్లా మా ఇంట్లో పడుకోవట్టేగా!...ప్రే, ఇంతకీ ఆ టి.ఎం.జె. ఎప్పుడొచ్చి పడుతుందో గదా నీకు!"

"ఏంటి?" "టి.ఎం.జె.!— టెలిఫోన్ మాన్ డిబ్యు

దాగని కల

వొత్తి పెట్టిన కలలా కల నీడలో ముడుచుకున్న విషాదంలా గది — బయటికొస్తే గోడమీది వినాదం వేధిస్తుంది. క్రోటన్ నవ్వుల పచ్చదనంలోకి పారిపోతావు నువ్వు.

నిజ సౌందర్యాన్ని వాలుచుకున్న కృత్రిమ ప్రపంచంలోంచి స్లాస్టిక్ పక్షుల పాటల్లోంచి తప్పించుకోలేవు. ఎండిన పెదవుల మీద నువ్వు చిర్నవ్వు రప్పించుకోలేవు. నువ్వు వేగంగా ప్రవహించే సెలయేరులో నీ నీడ వెతుక్కుంటావ్.

నెమ్మదిగా కదిలే నదిలో నీడ చుట్టూ రాయి విసిరి వలయాలు చుట్టుకుంటావు. అంతరంగం గోడమీద పడే నీ నీడ నిన్ను వెక్కిరిస్తుంది. ఎవరో దిగవిడిచిన జ్ఞాపకం పాగలు కక్కి నిళ్ళబ్బాన్ని కరిగిస్తుంది. ఎప్పుడో తవ్విన అగాధాన్ని నువ్విప్పుడు నవ్వుతో కప్పెడుతున్నావు. తెగిన వీణ మీద రాగాలు పలికించే వ్యధా ప్రయత్నానికి వాడిగడుతున్నావు. అగాధాన్ని దాచలేవు విపంచిని పలికించలేవు కనీసం నీ బాధనైనా మిగుల్చుకోలేవు! నీమీద ఎందుకీ జాలి నీకు!

—అప్పర్

లర్ జాయింట్ డిజార్డర్!—రెండు దవడలూ పడిపోవడం!... వస్తానండీ సుందరిగారూ!" మరుక్షణంలో మొహంతి చలుక్కున అదృశ్యమైపోయింది! భామిని మొహం కందగడ్డయింది.

రెండు మూడు నిముషాలు గడిచాయి. బేరర్ చేత ఐస్ క్రీములు పట్టించుకొని ముప్ప యేళ్ళ యువకుడొచ్చాడు.

"అక్కా తీసుకోవే" అంటూ భామినికో కప్పు ఇచ్చి, సుందరికి ఒకటిచ్చాడు. తనొకటి తీసుకున్నాడు. "అక్కా మాటే!" అంటూ ఆమెని పక్కకి తీసికెళ్ళాడు. ఆ ఇద్దరూ ఏదో గొడవలో పడ్డారు.

మొదటి గుటక సుందరికి పాలమారింది. దగ్గుతూ సుందరి తల పైకెత్తింది. గాజుగోడల గదిలో ఆ యువకుడు చలుక్కున ఆమె చూపుకు అడ్డొచ్చాడు. సుందరి అనుకోంది: 'వీడింకా ఇక్కడే వున్నాడేమిటి?...తనవైపు చెయ్యి చూపించి వాళ్ళతో ఏంట్ వెబు తున్నాడు. వాళ్ళు నలుగురూ తనవైపు చూసి తలలు తిప్పేసుకున్నారు...మధ్య హాల్లోకి ఉన్న గుమ్మంవైపు వాడు నడవబోతే వాళ్ళువాడి చెయ్యి పట్టుకుని లాగి ఆపేస్తున్నారు... వాడు తన బెల్టులోకి వేళ్ళుపోనిచ్చి ఇంగ్లీషు సినిమాలో హీరోలాగా నుంచొని తనవైపు చూస్తూ వాళ్ళతో మాట్లాడుతున్నాడు...వాళ్ళతో ఏం వెబు తున్నాడో తన్నిగురించి, వెధవ!...అదుగో బేరర్ హాల్లోంచి గదిలోకెళ్ళి అయిదుగురికి ఐస్ క్రీము లిస్తున్నాడు... అదేంటి వాడు స్పూన్ తో క్రీము తీసి తనకి చూపించి తింటున్నాడు!—సగం తనకి పెట్టి మిగిలింది తను తింటున్నట్టా!... అదుగో కళ్ళు చికిలించి ముక్కు ఎగరేసి మురి పెంగా మూతి ఆడిస్తున్నాడు....అబ్బ, మళ్ళీ వెన్నులో ఒణుకు! గుండెల్లో దడ!...ఏంటి గోల! వాడెవడో వెధవని తెలుస్తూనే వుంటే తనలో ఈ అలజడేమిటి? తనకు తెలీకుండానే ఏదో ఆకర్షణకి తను లోనవుతున్నట్టుందే! లేక వాడంటే తనకి భయమా! తను తన చూపుల్ని వాడివైపునించి ఎందుకు తిప్పకోలేకపోతోంది! ...వాడికి ఇలాగే వుందా?...అసలు ఇట్లా పది మంది కలిసిన ప్రతిచోటా మగా, ఆడా అందరికీ ఇట్లాగే వుంటుందా? ఇట్లాగయితే సంసారాలు నీళ్ళుగారిపోవూ?...ఒక వ్యక్తి మీదనే మనస్సును కేంద్రీకరించడం వల్ల కలిగే గొప్ప ఆత్మానందం చిన్నాభిన్నమై పోదూ?... ఏంట్ గోల, తనకెప్పుడూ అనుభవం కానిదిది! ...ఏంటి బాబూ ఇది, తన చీరె పోకముడి వదులయినట్టుంది! తల వెంట్రుకలు కుదుళ్ళు

సడిలినట్టూ, బన్నుముడి ఊడినట్టూ, జాకెట్టు వేళ్ళాడుతున్నట్టూ, గొంతులో ఏదో అడ్డంపడి నట్టూ అనుభూతి!... ఒక్కసారి బాత్ రూమ్ కెళ్ళాస్తే బావుణ్ణి!

—సుందరి తన ఐస్ క్రీమ్ గిన్నె సోఫామీద పెట్టి భామినివైపు అడుగేసి “జస్ట్, బాత్ రూమ్ కెళ్ళాలి. ఎక్కడ?” అంది. భామిని చేత్తో చూపించింది. సుందరి వరండా పక్కనించి తోట చివరికెళ్ళింది. కాళ్ళు కడుక్కుంది. కట్టూ, జాకెట్టూ సవరించుకొంది. నీళ్ళు పుక్కిరించి ఉమ్మేసి గొంతు గరగర పోగొట్టుకొంది. పదినిముషాల తర్వాత తిరిగొచ్చి తన గిన్నె అందుకొంది.

భామిని సుందరితో “ఇదుగో సుందరీ, మా తమ్ముడు వాలి. వైజాగ్ లో ఫెర్టిలైజర్ లో ఆఫీసరు. ఉద్యోగాలు కావాలనుకున్నవాళ్ళకి కామధేనువనుకో! అన్నట్టు...మీ ఆయన పబ్లిక్ వర్క్స్ కదూ!” అంటూ చటుక్కున ముందుకు వంగి లోగొంతుతో “నేం చెబితే మావాడు కాదనళ్ళే!” అంది.

“ఈవిడా... ..” అన్నాడు వాలి.

“ఈవిడ సుందరీదేవి. కవయిత్రీ, రచయిత్రీనూ. వీళ్ళాయన...”

“సుప్రీమ్మి హాపీ టు మీల్ యూ మేడమ్!”—వాలి హాండ్ షేక్ కి చెయ్యి

11-4-86 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక చాచాడు.

సుందరి అందుకోలేదు. నోటితోనే “నమస్తే” అంది.

“యస్, యస్, నమస్తే! ఇందాకట్టుంచి చూస్తున్నాను ఎవరా ఈ స్పార్ట్ అండ్ గే ఎడోనిస్ అని! ఇంతమందిని—ముఖ్యంగా మా జర్నలిస్ట్ అక్కని—ఇట్టే ఎట్లా ఆకర్షించగలిగిందా అని!”

సుందరి మాట్లాళ్ళేదు.

“మిమ్మల్ని కలుసుకోవడం నా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను.”

సుందరి మాట్లాళ్ళేదు. చిరాగ్గా నుదురు చిట్టించింది.

వాలి, తను కూడా ఐస్ క్రీమ్ నాలుగు గుటకలు మింగాడు. రెండు నిముషాల తర్వాత హఠాత్తుగా అన్నాడు: “అన్నట్టు మీ జన్మ రాశేమిటి మేడమ్?”

మళ్ళీ కనుబొమలు ముడిచింది సుందరి. అంది: “వృశ్చికం. ఏం ఎందుకు?”

“వృశ్చికమా! మైగాడ్, చెప్పరేమండీ

తల వెంట్రుకలు రాలుటకు కారణము పేలు.

పేలను, ఈర్షను నశింపజేయుటకు కెంజ్ వాడండి. సువాసనతోకూడిన పేలనాశిని యైన కెంజ్ సొల్యూషన్ ను వాడి మీ కేశములను కాపాడుకొనండి

కెంజ్

పేలనాశిని సొల్యూషన్
దీనిలో ఈర్షను నశింపజేయు కెంజ్ కెయిన్ ఉన్నది

PHARM PRODUCTS

ఫార్మ ప్రాడక్ట్స్
హైటెక్ లిమిటెడ్
తంజావూరు-613 007
తమిళనాడు

నిర్మయంగా
కాదుటకు ఏర్పడి.

బాబూ! సినిస్టార్ సుధాప్రదది కూడా అదే రాశి మేడమ్! బ్యూటీఫుల్!"

సుందరి కనుబొమ్మల్లో ముడి సడల్లేదు.

వాలి మొహంలో నవ్వు మాయమయింది.

నాలుగు క్షణాల తర్వాత అతనన్నాడు. "హైకోర్ట్ చీఫ్ జస్టిస్ రాజేశ్వరిది కూడా ఈ రాశేనండీ!"

సుందరిలో మార్పులేదు. ఆమెకు క్రీము తినబుద్ధి కావడంలేదు. కరిగిపోతున్న క్రీమును స్పూన్ తో ఇంకా కరగబెడుతూ మధ్య మధ్య తింటున్నట్టు నటిస్తోంది.

వెలా తెలాపోతున్న మొహంతో వాలి నీరసంగా అన్నాడు: "ఎహ్ హే, ఇందిరా గాంధీది కూడా వ్యక్తిక రాశే నంటే నమ్ముతారా? వచ్చే మూడేళ్ళదాకా ఆవిడకింక ఛోకాలేదు. అంటే మీక్కూడా చేసింది సింగారం, పట్టింది బంగారం అన్నమాట! ప్రముఖ రచయిత్రిగా ఆంధ్రదేశాన్ని ఒక ఊపు ఊపేస్తారన్నమాట! అప్పటికి మేం...జ్ఞాపక ముంటామా?"

సుందరి కొద్దిగా నవ్వింది.

అతని మొహంలో హుషారు తొంగి చూసింది. "ఏదీ మీ చెయ్యికూడా చూడ నివ్వండి చెప్తాను" అంటూ వాలి, ఆమె కుడి చేతిని పట్టుకోబోయాడు.

సుందరి చేతిలోంచి చెక్క స్పూను జారి కింద పడింది. దాన్ని తీసివ్వబోయి వాలి వంగాడు. సుందరి చలుక్కున తన ఐస్ క్రీమ్ గిన్నెని వదిలేసింది. అతని వీపు మీద గిన్నెపడి క్రీము చొక్కా అంతా పరుచుకుంది. నివ్వెర పోయి లేచాడతను.

సుందరి నిర్వికారంగా "సారీ" అంది.

పోలిపోయిన మొహంతో వాలి మాట్లాడ కుండా మెట్టుదిగెళ్ళి మగాళ్ళల్లో కలిసి పోయాడు!

భామిని అవాక్కయిపోయింది!

కంట్రాక్టరు తాలూకు ఆడాళ్ళు ఇద్ద రొచ్చారు. ఇంకా చాలా ప్రోగ్రాములున్నాయనీ ఆ రాత్రికి అక్కడే వుండిపోమ్మనీ భామినికి నచ్చవెబుతున్నారు.

'వద్దు వద్దు'నుకుంటూనే సుందరి మళ్ళీ గాజుగోడ గదివైపు చూసింది. అతను ఆమెవైపే మొహంపెట్టి కూర్చున్నాడు. స్నేహితులు పెరిగారు. పకపకలా వెకవెకలా ఎక్కు వయ్యాయి. అయినా అతని చూపుకి అడ్డం

ఎవరూ లేరు.

సుందరి ఆలోచిస్తోంది. 'తన భర్త వెళ్ళిందగ్గ ర్నుంచి తనేదో తింటోంది, తిరుగుతోంది కానీ మనస్సంతా మాత్రం ఆయన మీదనే! ఏదీ చదవబుద్ధికాదు, ఏదీ రాయబుద్ధికాదు. ఏ పని చెయ్యబోయినా ఆయనే జ్ఞాపకమొస్తున్నారు. తన ముగ్గురు అక్కలకీ సమాధానాలు రాయనే లేదు. ఆయనకీ అట్లాగే వుందని ఆయన ఉత్తరం రాసినప్పట్నుంచి తన వేదన రెట్టిం పయింది. ఆయన వచ్చి రాగానే ఆయన్ని లాగేసి గా ఆ ఆ ఆ ఆ డంగా కౌగలించేసుకోవాలి!... విరహబాధ ఇంత గాఢమా!...ఆయన ఎప్పు డాస్తారో ఏమిటో! ప్స్!...అరుగో ఆ గదిలో వాళ్ళంతా హాల్లోకెడుతున్నారు...అతను ఆగా డేంటి!...తనవైపు చేత్తో ఏదో సంజ్ఞ చేస్తున్నాడు ...అవునవును, ముద్దు! గాల్లోకి ముద్దు విసుర్తు న్నాడు!...తను, తను తనకేమవుతోంది?... అవయవాల్లో ఈ అదురుడేమిటి!...ఒళ్ళంతా ఆవిర్లు! చెమటలు! తిక్క, తిక్క, తిక్క! వికారం, ఏవిటో వికారం!...అదుగో, 'నువ్వు గార్డెన్లోకి నడు, నేను అటు తిరిగి వస్తా' అంటున్నాడు! భగవాన్ ఇతను తనని ఒదిలేట్టు లేడు!

క్రమంగా తననేదో బలహీనత ఆవరిస్తోంది. ...పోనీ అతన్ని ఆ పక్కకెళ్ళి కలిస్తే?...కలిస్తే ఏదో చేసేస్తాడని భయమా తనకి?...ఛ,ఛ తనకి భయమేంటి. డొక్కచించగల్గు అవసరమైతే! అసలేం చెబుతాడో వినడానికేం?...అతను

మంచివాడు కాడని నిర్ధారణేమిటి?...కాదు, మంచివాడు కాదు. పెద్దమనిషే అయితే అట్లా పిలుస్తాడా? బహిరంగంగానే ఒచ్చి పిలవొచ్చుగా! అసలు సరాయి మగాడేం చెబితే తనకేంటి!... నానెన్స్! అసలు తనిక్కణ్ణుంచి తల్క్షణం వెళ్ళిపోవడం ఉత్తమం. చాలా అవసరం!"

అక్కడింకా మాట్లాడుతూన్న ఆడవాళ్ళతో "ఇంటి దగ్గర పిల్ల ఏడుస్తూంటుంది, వెళ్ళొస్తా నండీ!" అంది. తిరిగి చూడకుండా చకచకా బయల్దేరింది.

గార్డెన్ దాటింది. మెయిన్ గేటు దగ్గర కొచ్చింది. చీకటి గుయ్యారంగా వుందక్కడ! బిక్కుబిక్కుమంటూనే సుందరి అడుగు లేస్తోంది. వెనకనించి ఎవడో హఠాత్తుగా ఆమెను వాటేసుకున్నాడు. 'ఉహూ హూ హూ' అంటూ మెడమీద ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

చివాల్లు సివంగిలాగా విదిలించుకొంది సుందరి. సరైన కాలి చెప్పతీసింది. "య్యూ యిడియట్!" అంటూ వాచి ఫట్ మని వెంప మీద కొట్టింది. మళ్ళీ కొట్టింది. మళ్ళీ కొట్టింది! ఒపటపా రెండు లెంపలూ వాయిం చేసింది.

అవతల వ్యక్తి తేరుకున్నాడు. చలుక్కున ఆమె చెయ్యి పట్టుకున్నాడు. "ఆగు! మతిగాని పోయిందా నీకు! నేను సందర్, యోగారావుని!" అన్నాడు. "ఆ మీరా!" తెల్లబోయింది సుందరి! చెప్పకిందపడేసింది. భర్తని కావలించు కుని భోరున ఏడ్చేసింది.

"మా ఫ్రెండ్స్ నన్ను కదలనివ్వలేదు. ఎంతకీ నువ్వు హాల్లోకి రాలేదు. అక్కడికి సిగ్గు విడిచి వీలైనన్ని సంజ్ఞలు చేసానీకు, హాల్లోకి రమ్మని. నన్ను గుర్తుపట్టి కూడా ఇట్లా చేస్తావా! ఇదా నీ ఆహ్వానం?" అన్నాడు యోగారావు.

"అయ్యో, మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టలేదండీ! అసలు మీరని అనుకోలేదండీ! ఒట్టు!... ..మీరు బాగా చిక్కిపోయారు...రెండు నెల్లకే బొజ్జా, పిరుదులూ అంత తగ్గిపోతాయా! రంగు కూడా తెలుపాచ్చేసారు! ...అసలిం కెప్పడూ పదిమందిలో నన్నట్లా పిలవకండి! నేను కూడా మీరు లేకుండా పెద్ద పార్టీలకి ఛస్తే వెళ్ళను. అసలేంజరిగిందంటే..."

"నేను చెప్పనా?...మనిద్దరం ఇంత సస్పెన్స్ లో కలుసుకున్నాం మళ్ళీ. హద్ది! ప్స్, ప్స్, ప్స్!"